

„Fællesmærkeordningen medfører i sig selv en eksklusivtilstand, som det er fællesmærkelovgivningens formål at beskytte. Normalt vil man herigennem sikre berettigede erhvervsinteresser, men i ganske særlige tilfælde kan fællesmærkebeskyttelsen komme i strid med almene samfundsinteresser. Om dette er tilfældet, vil herefter bero på domstolenes vurdering i det enkelte tilfælde.

Der er efter forhandling i udvalget opnået enighed om, at sag til ophævelse af fællesmærke, som er stridende mod almene samfundsinteresser, kun kan anlægges af handelsministeren.“

Ved lovforslagets 2. *behandling* drejede forhandlingerne sig næsten udelukkende om betydningen af, at den som § 6 i det oprindelige lovforslag foreslåede bestemmelse var blevet fjernet og erstattet af en adgang for handelsministeren til at anlægge sag til ophævelse af registreringen af et fællesmærke, som strider mod almene samfundsinteresser. Om betydningen af den nye bestemmelse udtalte *Gideon* (V) bl. a. følgende:

„Jeg ønsker derfor at slå fast, at denne bestemmelse, som det også er udtrykt i betænkningen, må tages meget snævert. Der kan i hvert fald ikke være tale om, at bestemmelsen kan dække det område, som tilsigtedes dækket af den oprindelige § 6 i lovforslaget. Dette følger allerede deraf, at udenrigsministeriet har advaret imod gennemførelsen, og deri må ligge, at man ikke ved denne tilføjelse kan få en lovbestemmelse, der på anden måde dækker § 6.

Jeg vil desuden i denne forbindelse anføre og understrege, at vi har lagt vægt på den enighed, der er opnået om påtalebemyndigelsen. Vi har lagt vægt på, at det alene bliver handelsministeren, der kan rejse tiltale efter denne bestemmelse. Jeg tror, det er meget nyttigt, at det er blevet således. Jeg tror, at efter det, der er passeret, vil ikke alene den nuværende handelsminister, men også fremtidige handelsministre være meget forsigtige med anvendelsen af den omtalte bestemmelse.“

Lignende betragtninger blev fremsat af *Weikop* (K.F), hvorimod ordførerne for de øvrige partier gav udtryk for den opfattelse, at også den nye bestemmelse i § 5, hvorefter registreringen skulle kunne ophæves ved dom efter derom af handelsministeren anlagt sag, var indsat med henblik på, at den skulle kunne anvendes i påkommende tilfælde. *Handelsministeren* udtalte herom ved forhandlingens slutning følgende:

„§ 6 var oprindeligt sat ind i lovforslaget for at udfylde et hul i monopolloven. Den nye bestemmelse i § 5 er sat ind af samme grund. Den er mindre hensigtsmæssig til opnåelse af formålet, men det er altså den eneste grund til, at den er der, og derfor vil jeg gerne understrege, at den også må kunne anvendes til dette formål.“

Lovforslaget blev med den foran nævnte ændring samt nogle ændringer af formel karakter ved 3. *behandling* vedtaget enstemmigt med 155 stemmer.